KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 528/2014,

12. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse optsioonide muid riske kui deltarisk tururiski standardmeetodi puhul

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrust (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ([1]) eriti selle artikli 329 lõike 3 kolmandat lõiku, artikli 352 lõike 6 kolmandat lõiku ja artikli 358 lõike 4 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Seoses määruse (EL) nr 575/2013 kohase õigusega töötada välja eri meetodid, mis kajastavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute omavahendite nõuetes lisaks delta riskile ka muid riske „viisil, mis on proportsionaalne krediidiasutuste ja investeerimisühingute selle tegevuse ulatuse ja keerukusega, mis on seotud optsioonide ja ostutähtedega", on asjakohane töötada välja erineva keerukuse ja riskitundlikkuse tasemega meetodid, mis võivad sobida erineva profiiliga krediidiasutustele ja investeerimisühingutele. Seepärast on asjakohane näha optsioonide ja ostutähtede muude riskide kui deltarisk mõõtmiseks ette järgmised kolm meetodit, mis on järjestatud kasvava keerukuse taseme järgi: i) lihtsustatud meetod; ii) täiustatud deltameetod ja iii) stsenaariumimeetod. Kõnealuse kolmel meetodil põhineva raamistikuga rakendatakse Baseli pangajärelevalve komitee ette nähtud muude riskide kui deltarisk raamistikku, mida on kohandatud, et võtta arvesse määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid. Seega tagatakse ELi eeskirjade kooskõla rahvusvaheliselt kokku lepitud miinimumstandarditega.

(2) Kuna täiustatud deltameetodit kohaldavatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele tuleks anda võimalus käsitleda mittepidevaid optsioone riskitundlikumalt, peaks krediidiasutustel ja investeerimisühingutel olema võimalik kombineerida teatavatel tingimustel optsioonide ja ostutähtede riski mõõtmiseks ette nähtud meetodeid mitte ainult konsolideerimisgrupi tasemel, vaid ka eraldi juriidiliste isikute tasemel. Selleks et hoida ära võimalust, et krediidiasutused ja investeerimisühingud kohaldavad meetodeid valikuliselt omavahendite nõuete minimeerimise eesmärgil, tuleks lubada kombineerida meetodeid individuaalsel tasandil ainult tingimusel, et krediidiasutused ja investeerimisühingud määravad iga meetodi kohaldamisala kindlaks enne meetodi kasutamist ja kohaldavad meetodit kogu aeg järjepidevalt.

(3) Optsioonide ja ostutähtedega seotud muud riskid kui deltarisk võivad hõlmata artikli 4 lõike 1 punkti a kohast instrumendi gamma muutusest tulenevat riski („gammarisk" või „kumerusrisk"), artikli 4 lõike 1 punkti b kohast veega muutusest tulenevat riski („veegarisk" või „volatiilsusrisk"), intressimäära muutusest tulenevat riski („intressiriski" või „rhorisk"), mittelineaarsust, mida gammarisk ei võta arvesse, ning alusvarakorviga optsioonide ja ostutähtede eeldatava korrelatsiooni riski, kuid ei ole nendega piiratud. Isegi kõige keerukamate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul on kõnealustest riskidest ainult gamma- ja veegarisk niivõrd olulised, et oleks põhjendatud omavahendite nõuete kehtestamine, ja seepärast tuleks omavahendite nõuete arvutamisel võtta arvesse ainult kõnealuseid riske. Määrusega (EL) nr 575/2013 on ette nähtud, et sisemudeli kasutamiseks delta arvutamisel peavad krediidiasutused ja investeerimisühingud saama pädevatelt asutustelt eelnevalt loa. Muude riskide kui deltarisk meetodite kasutamist tuleb jälgida ja hinnata vastavalt krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve ja hindamise protseduuridele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL ([2]). Stsenaariumimeetodi suurema keerukuse tõttu peaksid pädevad asutused kõnealuse meetodi kohaldamist hoolikalt jälgima ning seega tuleks krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldada kindlaks määratud kohaldamistingimusi nii enne esmakordset kasutuselevõttu kui ka seejärel pidevalt.

([1]) ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

(4) Kuna määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 330, milles on sätestatud fikseeritud ja ujuva intressimäära vahetuslepingu käsitlus, kohaldatakse ainult intressiriski puhul, ei tuleks seda võtta arvesse teatavate finantsinstrumentide, nt vahetusoptsioonide puhul.

(5) Käesoleva määruse sätted on omavahel tihedalt seotud, kuna need käsitlevad eri alusvaraga seotud optsioonide ja ostutähtede muude riskide kui deltarisk mõõtmist. Selleks et tagada kooskõla selliste sätete puhul, mis peaksid jõustuma samal ajal, ja anda neid kohustusi täitvatele isikutele põhjalik ülevaade neist ja terviklik juurdepääs neile, on soovitav sätestada kõik määrusega (EL) nr 575/2013 selles küsimuses ette nähtud regulatiivsed tehnilised standardid ühes määruses.

(6) Käesolev määrus põhineb regulatiivsete tehniliste standardite eelnõul, mille Euroopa Pangandusjärelevalve esitas komisjonile.

(7) Euroopa Pangandusjärelevalve on läbi viinud avatud avaliku konsultatsiooni käesoleva määruse aluseks oleva regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kohta, analüüsinud võimalikku asjaomast kulu ja kasu ning küsinud arvamust Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 ([1]) artikli 37 kohaselt loodud väärtpaberituru sidusrühmade kogult.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Optsioonide ja ostutähtede muude riskidega kui deltarisk seotud omavahendite nõuete kindlaksmääramine

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad omavahendite nõuded tururiski puhul seoses optsioonide ja ostutähtede muude riskidega kui deltarisk, nagu ette nähtud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 329 lõikega 3, artikli 352 lõikega 6 ja artikli 358 lõikega 4, vastavalt ühele järgmistest meetoditest:

a) käesoleva määruse artiklites 2 ja 3 sätestatud lihtsustatud meetod;

b) käesoleva määruse artiklites 4, 5 ja 6 sätestatud täiustatud deltameetod;

c) käesoleva määruse artiklites 7, 8 ja 9 sätestatud stsenaariumimeetod.

2. Omavahendite nõuete arvutamisel konsolideeritud tasemel võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kombineerida eri meetodeid. Individuaalsel tasandil võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kombineerida ainult stsenaariumimeetodit ja täiustatud deltameetodit, võttes arvesse artiklites 4–9 sätestatud tingimusi.

3. Lõike 1 kohaseks arvutamiseks astuvad krediidiasutused ja investeerimisühingud järgmisi samme:

a) jaotavad optsiooni- või ostutähekorvi alusvara komponentideks;

b) jaotavad ülem- või alampiiriga optsioonid või muud optsioonid, mis on seotud intressimääradega eri kuupäevadel, sellistest eraldi optsioonidest koosnevaks ahelaks, mis on seotud eri ajavahemikega („caplets" ja „floorlets");

c) käsitlevad fikseeritud ja ujuva intressimäära vahetuslepingu optsioone või ostutähti nagu fikseeritud intressimäära poolega vahetuslepingu optsioone või ostutähti;

d) käsitavad optsioone ja ostutähti, mis on seotud artikli 5 lõikes 3 kirjeldatud mitme alusvaraga, optsiooni- või ostutähekorvina, kus igal optsioonil on üksainus eraldiseisev alusvara.

Artikkel 2

Lihtsustatud meetodi kohaldamise tingimused

Lihtsustatud meetodit võivad kasutada üksnes need krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes ainult ostavad optsioone ja ostutähti.

Artikkel 3

Omavahendite nõuete kindlaksmääramine lihtsustatud meetodi kohaselt

1. Lihtsustatud meetodit kohaldavad krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad ostu- ja müügioptsioonide või -ostutähtede muude riskide kui deltarisk seotud omavahendite nõuded suurima summana nulli ja järgmiste väärtuste vahe vahel:

a) lõigetes 2–5 kirjeldatud kogusumma;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

b) riskiga kaalutud delta ekvivalendi summa, mis arvutatakse järgmiselt: alusvaraks oleva instrumendi turuväärtus korrutatud deltaga ja seejärel korrutatud ühega järgmistest asjakohastest riskikaaludest:

i) spetsiifilise ja üldise aktsiariski või intressiriski puhul vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 2. peatükile;

ii) kaubariski puhul vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 4. peatükile ning

iii) valuutariski puhul vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 3. peatükile.

2. Ühte järgmisest kahest kategooriast kuuluvate optsioonide ja ostutähtede puhul määratakse lõikes 1 osutatud kogusumma kindlaks vastavalt lõigetele 3 ja 4:

a) kui ostjal on tingimusteta õigus osta alusvara eelnevalt kindlaks määratud hinnaga lõpptähtpäeval või mis tahes ajal enne seda ning kui müüjal on kohustus ostja nõue täita („lihtsad ostuoptsioonid või -ostutähed");

b) kui ostjal on tingimusteta õigus müüa alusvara samal viisil nagu kirjeldatud punktis a („lihtsad müügioptsioonid või -ostutähed").

3. Lõikes 1 osutatud kogusumma arvutatakse suurima summana nulli ja alusvaraks oleva väärtpaberi turuhinna vahel, mis on korrutatud alusvara spetsiifilise ja üldise tururiski omavahendite nõuetega, miinus optsiooni („rahas olev optsioon" — „in the money") kohesest täitmisest tulenev kasum, kui see on olemas, kui täidetud on üks järgmistest tingimustest:

a) optsioon või ostutäht sisaldab õigust alusvara müüa („ostetud müügioptsioon" — „long put") ja on kombineeritud alusvara hoidmisega („pikk positsioon alusvaraks olevas instrumendis");

b) optsioon või ostutäht sisaldab õigust alusvara osta („ostetud ostuoptsioon" — „long call") ja on kombineeritud lubadusega müüa osalust alusvaraks olevas instrumendis („lühike positsioon alusvaraks olevas instrumendis").

4. Kui optsioon või ostutäht sisaldab õigust alusvara osta („ostetud ostuoptsioon" — „long call") või õigust alusvara müüa („ostetud müügioptsioon" — „long put"), on lõikes 1 osutatud kogusumma väikseim kahest järgnevast summast:

a) alusvaraks oleva väärtpaberi turuväärtus korrutatud alusvara spetsiifilise ja üldise tururiski nõuete summaga;

b) positsiooni väärtus, mis on kindalaks määratud turuhinnas hindamise meetodiga või mudelipõhise hindamise meetodiga vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 104 lõike 2 punktidele b ja c („optsiooni või ostutähe turuväärtus").

5. Kõigi optsioonide ja ostutähtede liikide puhul, millel ei ole lõikes 2 osutatud omadusi, on lõikes 1 osutatud kogusumma optsiooni või ostutähe turuväärtus.

Artikkel 4

Ülevaade omavahendite nõuete kindlaksmääramisest täiustatud deltameetodi kohaselt

1. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud otsustavad kohaldada täiustatud deltameetodit optsioonide ja ostutähtede suhtes, mille gamma on alusvara hinna pidev funktsioon ja veega on eeldatava volatiilsuse pidev funktsioon („pidevad optsioonid ja ostutähed"), arvutatakse optsioonide ja ostutähtede muude riskidega kui deltarisk seotud omavahendite nõuded järgmiste nõuete summana:

a) omavahendite nõuded seoses delta osalise tuletisega alusvara hinna suhtes, mis võlakirjaoptsioonide või -ostutähtede puhul on delta osaline tuletis alusvaraks oleva võlakirja tulusus tähtajani suhtes ja vahetusoptsioonide puhul delta osaline tuletis vahetuslepingu intressimäära suhtes;

b) nõuded seoses optsiooni või ostutähe väärtuse esimese osalise tuletisega eeldatava volatiilsuse suhtes.

2. Eeldatava volatiilsusena käsitatakse optsioonide või ostutähtede hindamise valemis kasutatavat volatiilsuse väärtust, mille puhul on teatavat hindamismudelit ja kõiki muid jälgitavaid hindamisparameetreid arvesse võttes optsiooni või ostutähe teoreetiline hind võrdne tema turuhinnaga, mida tuleb mõista artikli 3 lõikes 4 kirjeldatud viisil.

3. Mittepidevate optsioonide või ostutähtedega seotud muude riskide kui deltarisk omavahendite nõuded määratakse kindlaks järgmiselt:

a) optsioonide või ostutähtede ostu korral maksimaalne summa nulli ja järgmiste väärtuste vahe vahel:

i) optsiooni või ostutähe turuhind, mida tuleb mõista artikli 3 lõikes 4 kirjeldatud viisil;

ii) riskiga kaalutud delta ekvivalendi summa, mida tuleb mõista artikli 3 lõike 1 punktis b kirjeldatud viisil;

b) optsioonide või ostutähtede müügi korral maksimaalne summa nulli ja järgmiste summade vahe vahel:

i) alusvara asjakohane turuväärtus, mis on kas maksimaalne võimalik makse lõpptähtpäeval, kui see on lepingus kindlaks määratud, või alusvara turuväärtus või tegelik tinglik väärtus, kui maksimaalne võimalik makse ei ole lepingus kindlaks määratud;

ii) riskiga kaalutud delta ekvivalendi summa, mida tuleb mõista artikli 3 lõike 1 punktis b kirjeldatud viisil;

4. Omavahendite nõuete arvutamiseks kasutatav gamma ja veega väärtus arvutatakse asjakohase hindamismudeli kohaselt vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 329 lõikele 1, 352 lõikele 1 ja 358 lõikele 3. Kui gammat ega veegat ei saa arvutada vastavalt käesolevale lõikele, arvutatakse muude riskide kui deltarisk omavahendite nõuded vastavalt lõikele 3.

Artikkel 5

Gammariski omavahendite nõuete kindlaksmääramine täiustatud deltameetodi kohaselt

1. Artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamisel arvutatakse gammariski omavahendite nõuded järgmistest etappidest koosneva protseduuri kohaselt:

a) iga üksiku optsiooni või ostutähe puhul arvutatakse gamma mõju;

b) sama eraldiseisva alusvara liigiga seotud üksikute optsioonide või ostutähtede gamma mõju liidetakse kokku;

c) etapist b tulenevate kõigi negatiivsete väärtuste summa absoluutväärtus võrdub gammariski omavahendite nõuded. Etapist b tulenevaid positiivseid väärtusi ei võeta arvesse.

2. Lõike 1 punktis a osutatud etapi puhul arvutatakse gamma mõju I lisas kirjeldatud valemi kohaselt.

3. Lõike 1 punktis b osutatud etapi puhul on eraldiseisev alusvara liik järgmine:

d) sama valuuta intressimäärade puhul: määruse (EL) nr 575/2013 artikli 339 tabelis 2 sätestatud lõpptähtaja vöönd;

e) aktsiate ja aktsiaindeksite puhul: iga turg, nagu on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 341 lõike 3 kohaselt välja töötatud eeskirjades;

f) välisvaluuta ja kulla puhul: iga valuutapaar ja kuld;

g) kaupade puhul: kaubad, mida peetakse samaks vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 357 lõikele 4.

Artikkel 6

Veegariski omavahendite nõuete kindlaksmääramine täiustatud deltameetodi kohaselt

Artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamisel arvutatakse veegariski omavahendite nõuded järgmistest etappidest koosneva protseduuri kohaselt:

a) iga üksiku optsiooni puhul määratakse kindlaks veega väärtus;

b) iga üksiku optsiooni puhul arvutatakse eeldatava volatiilsuse eeldatav nihe pluss/miinus 25 %, kusjuures eeldatavat volatiilsust tuleb mõista artikli 4 lõikes 2 kirjeldatud viisil;

c) iga üksiku optsiooni puhul korrutatakse punktis a osutatud etapist tulenev veega väärtus punktis b osutatud etapist tuleneva eeldatava volatiilsuse eeldatava nihkega;

d) iga eraldiseisva alusvara liigi puhul, mida tuleb mõista artikli 5 lõikes 3 kirjeldatud viisil, liidetakse kokku punktis c osutatud etapist tulenevad väärtused;

e) punktis d osutatud etapist tulenev absoluutväärtuste summa võrdub veegariski omavahendite nõuded kokku.

Artikkel 7

Stsenaariumimeetodi kohaldamise tingimused

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada stsenaariumimeetodit, kui nad täidavad kõiki järgmisi nõudeid:

(b) nad on loonud riskikontrolli üksuse, kes jälgib krediidiasutuse või investeerimisühingu optsiooniportfelli riski ja annab tulemustest aru juhtkonnale;

(c) nad on teavitanud pädevaid asutusi selliste riskipositsioonide eelnevalt kindlaks määratud ulatusest, mille suhtes kohaldatakse kõnealust meetodit aja jooksul järjepidevalt;

(d) nad integreerivad stsenaariumimeetodi tulemused krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtkonnale suunatud sisemisse aruandlusse.

Punkti c kohaldamisel määravad krediidiasutused ja investeerimisühingud kindlaks konkreetsed positsioonid, mille suhtes kohaldatakse stsenaariumimeetodit, sealhulgas toote liik või kindlaksmääratud kauplemisüksus ja portfell, selliste positsioonide suhtes kohaldatav riskijuhtimismeetod, selliste positsioonide suhtes kohaldatav sihipärane IT-rakendus ning põhjendus, miks kõnealuste positsioonide suhtes kohaldatakse stsenaariumimeetodit, võrreldes positsioonidega, mille suhtes kohaldatakse muid meetodeid.

Artikkel 8

Stsenaariumimaatriksi määratlus stsenaariumimeetodi kohaselt

1. Artikli 5 lõikes 3 osutatud iga eraldiseisva alusvara liigi puhul määrab krediidiasutus või investeerimisühing kindlaks eri stsenaariumeid sisaldava stsenaariumimaatriksi.

2. Stsenaariumimaatriksi esimene mõõde peab olema alusvara hinna muutus allapoole või ülespoole praegust väärtust. Muutuse ulatus peab olema järgmine:

a) intressimääraoptsioonide ja -ostutähtede puhul pluss/miinus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 339 tabeli 2 viiendas veerus sätestatud eeldatav intressimäära muutus;

b) aktsia- või aktsiaindeksioptsioonide või aktsia- või aktsiaindeksiostutähtede puhul pluss/miinus määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 343 sätestatud riskikaal;

c) valuuta- ja kullaoptsioonide või valuuta- ja kullaostutähtede puhul pluss/miinus määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 351 sätestatud riskikaal või vajaduse korral määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 354 sätestatud riskikaal;

d) kaubaoptsioonide (ostutähtede) puhul pluss/miinus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 360 lõike 1 punktis a sätestatud riskikaal.

3. Alusvara hinnamuutuse stsenaariumid määratakse kindlaks vähemalt seitsmest punktis koosneva võrgustikuga, mis hõlmab hetke vaatlusandmeid ja jagab lõikes 2 osutatud ulatuse võrdseteks vahemikeks.

4. Stsenaariumimaatriksi teine mõõde peab olema volatiilsuse muutus. Volatiilsuse muutuse ulatus peab olema pluss/miinus 25 % eeldatavast volatiilsusest, mida tuleb mõista vastavalt artikli 4 lõikele 2. See ulatus jagatakse vähemalt kolmest punktist koosnevaks võrgustikuks, mis hõlmab muutust 0 % ja jagab ulatuse võrdseteks vahemikeks.

5. Stsenaariumimaatriks määratakse kindlaks lõigetes 3 ja 4 osutatud punktide kõigi võimalike kombinatsioonidega. Iga kombinatsioon tähendab ühte stsenaariumit.

Artikkel 9

Omavahendite nõuete kindlaksmääramine stsenaariumimeetodi kohaselt

Stsenaariumimeetodi kohaselt arvutatakse optsioonide ja ostutähtede muude riskide kui deltarisk omavahendite nõuded järgmistest etappidest koosneva protseduuri kohaselt:

a) iga üksiku optsiooni või ostutähe puhul kohaldatakse kõiki artiklis 8 osutatud stsenaariume, et arvutada igale stsenaariumile vastav simuleeritud puhaskahju või -kasu. Kõnealusel simuleerimisel kasutatakse täieliku ümberhindamise meetodeid, simuleerides hinnamuutusi hindamismudelite abil ja kasutamata kõnealuste mudelite kohalikke lähendusi;

b) artikli 5 lõikes 3 osutatud iga eraldiseisva alusvara liigi puhul liidetakse kokku punkti a kohase arvutuse tulemusel saadud ja eraldi stsenaariumidele osutavad väärtused;

c) artikli 5 lõikes 3 osutatud iga eraldiseisva alusvara liigi puhul arvutatakse „asjakohane stsenaarium" stsenaariumina, mille puhul etapis b kindlaks määratud väärtustest tuleneb suurim kahju või kahju puudumise korral väikseim kasu;

d) artikli 5 lõikes 3 osutatud iga eraldiseisva alusvara liigi puhul arvutatakse omavahendite nõuded II lisas kirjeldatud valemi kohaselt;

e) optsioonide ja ostutähtede muude riskide kui deltarisk omavahendite nõuded kokku on artikli 5 lõikes 3 osutatud kõigi eraldiseisvate alusvara liikide puhul etapi d kohase arvutuse tulemusel saadud omavahendite nõuete summa.

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. märts 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

Artikli 5 lõike 2 kohaldamiseks kasutatav valem

Artikli 5 lõike 2 kohaldamisel kasutatav valem:

$$\text{gamma mõju} = \hat{} \times \text{gamma} \times VU^2,$$

kus VU on võrdne järgmisega:

a) intressimäära- või võlakirjaoptsioonide või intressimäära- või võlakirjaostutähtede puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 339 tabeli 2 viiendas veerus osutatud eeldatav intressimäära muutus;

b) aktsiaoptsioonide ja -ostutähtede ning aktsiaindeksite puhul alusvara turuväärtus, korrutatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 343 osutatud riskikaaluga;

c) valuuta- ja kullaoptsioonide või valuuta- ja kullaostutähtede puhul alusvara turuväärtus, mis on arvutatud aruandlusvaluutas ja korrutatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 351 osutatud riskikaaluga või vajaduse korral määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 354 osutatud riskikaaluga;

d) kaubaoptsioonide ja -ostutähtede puhul alusvara turuväärtus, korrutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 360 lõike 1 punktis a osutatud riskikaaluga.

II LISA

Artikli 9 punkti d kohaldamisel kasutatav valem

Artikli 9 punkti d kohaldamisel kasutatav valem:

$$\text{omavahendite nõuded} = -\min(0, PC - DE),$$

kus

a) PC (hinnamuutus — *price change*) on artikli 5 lõike 3 tähenduses sama eraldiseisva alusvara liigiga optsioonide hinnamuutuste summa (miinusmärk kahju puhul ja plussmärk kasu puhul), mis vastab artikli 8 lõike 2 punkti c kohaselt kindlaks määratud asjakohasele stsenaariumile;

b) DE on delta mõju (*delta effect*) ja see arvutatakse järgmiselt:

$$DE = ADEV \times PPCU,$$

kus

i) ADEV (delta ekvivalendi koguväärtus — *aggregated delta equivalent value*) on artikli 5 lõike 3 tähenduses sama eraldiseisva alusvara liigiga optsioonide negatiivsete või positiivsete deltade summa, korrutatud lepingu alusvara turuväärtusega;

ii) PPCU (alusvara hinnamuutus protsentides — *percentage price change of the underlying*) on artikli 5 lõike 3 tähenduses alusvara hinnamuutus protsentides, mis vastab artikli 8 lõike 2 punkti c kohaselt kindlaks määratud asjakohasele stsenaariumile.